

VERSCHIJNT

Alle dagen, behalve Zon- en Feestdagen.

ABONNEMENTSPRIJS:

Voor 's Gravenhage per 8 maanden f 4.50.
Voor de overige steden des Rijks 5.50.

ZATURDAG 21 JULIJ.

UITGEVER-DIRECTEUR:

C. H. SUSAN, Jr., te 's Gravenhage.

Hoofd-Correspondenten M. Schooneveld en Zoon,
Beurssteeg, te Amsterdam.
Brieven franco, aan het Bureau De Grondwet,
Jan Hendrikstraat, n°. 259.

PRIJS DER ADVERTENTIE:

Van één tot zes regels. f 1.00.
Voor elken regel meer. 0.15.
Behalve de 35 cts. zegelgeld.
Aankondigingen van geboorte, huwelijk en overlijden
worden geplaatst tegen betaling van f 1, het zegel-
recht daaronder begrepen.

De uitvaart van de Nederlander.

V.

C. De Nederlander heeft nimmer grondige studien over vraagstukken van den dag geleverd.

Hoedanig was de polemiek, welke de Nederlander tegen andere dagbladen voerde; van welken aard was zijne oppositie tegen of zijne verdediging van maatregelen van bestuur of wetgeving?

Veilig, zonder vrees voor tegenspraak, durven wij beweren, dat in de Nederlander nimmer, over eenig belangrijk vraagstuk, geleverd is eene serie van artikelen, waarin eenig vraagstuk geregeld ontwikkeld, verdedigd of bestreden werd op eene wijze, die aantoonde, dat men het onderwerp inderdaad had bestudeerd: of liever ook, dat men ruiterlijk voor zijn gevoelen wilde uitkomen.

Het was, dagelijks, het stellen van eene vraag, beantwoord door een citaat, niet zelden, of liever in den regel, uit de geschriften of de redevoeringen van den heer GROEN; het broksgewijs ligten van een of ander gedeelte uit het onderwerp, dat geschikt scheen voor anti-revolutionnaire reconstructie; het doen denken aan velerlei oplossing, ten einde bij de uitkomst steeds in het gelijk te zijn; het bekijken en omkeeren van de zaak in allerlei rigting, om ieder ander in gedurige tegenspraak te brengen, zonder ruiterlijk eigen gevoelen te openbaren.

Van welke wapenen bediende zich de Nederlander bij het beoordeelen of behandelen van zulke vraagstukken van den dag?

Noch de lessen der hedendaagsche wetenschap, noch die der dagelijkse ondervinding, waren de toetasteenen voor het onderzoek en het oordeel.

De grondslag voor elk onderzoek was een hoofdcitaat uit en van hetgeen de heer GROEN ooit geschreven of gezegd had: eene taak, niet zoo moeilijk als ze opervlakkig schijnt; want de heer GROEN heeft zeer veel tegenstrijdigs gezegd en geschreven, en citaten waren derhalve schier voor iedere rigting, voor iedere zienswijze te vinden.

Tot middelpunt van den aanval strekten de stellingen en beginsels van een lang vervlogen tijd, die niet meer en pasten aan den geest onzer eeuw; strijdig waren met de voortgaande ontwikkeling van den menschelijken geest en slechts zoo vele boeijen waren, waarin die geest, met zijne beschaving en verlichting, dreigden op nieuw te worden geklonken.

In de achterhoede kwamen dan citaten van alle mogelijke anti-revolutionnaire dillittanten van vreemden bodem; en als reserve daagden, geregeld, op: verwrongen citaten uit geschriften of redevoeringen van tegenstanders, ten einde dezen met hen zelve in strijd te brengen; insinuatien en.... kwade trouw.

Is dit oordeel soms ook te gestreng?

Wat de insinuatien en de "kwade trouw" betreft: wij hebben daarvan reeds de noodige bewijzen geleverd; men vergunne ons thans eenige voorbeelden aan te halen van de wijze, waarop de Nederlander "grondige artikelen" over vraagstukken van den dag leverde. Door deze rubriek zal tevens onze stelling worden bewezen, dat de Nederlander ook meestal getracht heeft: "de quaestie, die het gold, behendig te ontwijken."

1. De wet op de kerkgenootschappen. — Ontelbaar zijn de artikeltjes (20 regels, 15 regels, 40 regels etc.), die de Nederlander aan die wet heeft gewijd. Nergens evenwel eene beoordeeling in verband met onze grondwettige instellingen; nergens het betoog, dat ze goed kon werken; dat ze mag worden tot stand gebracht; dat ze bereiken zal wat zij beoogt.

Maar wat dan? Vragen, antwoorden, citaten, halve uitroepen, inconsequentien en (zacht genomen) dwaasheden.

Nu eens is het "twijfelachtig", of de wet "door wijzigingen aannemelijk kon worden gemaakt."

Enige dagen later (24 Julij) heet het: "als de hoofdgedaachte blijft behouden, is de wet "door bijkans eene geheele omwerking" aannemelijk."

Maar niet de geringste aanwijzing, in welken zin, hoedanig die omwerking zou moeten geschieden.

De wet moest zijn: "het nationaal protest van April in wettelijken vorm." Vroeg men: "hoe wilt ge zoodanig protest dan hebben ingerigt, om zoodoende te "komen tot de wetenschap van hetgeen gij verlangt?" dan ontving men een citaat ten antwoord uit "Grondwetsherziening en Eensgezindheid" van den heer GROEN (bl. 179), waaruit bleek, dat men wel bestond om te critiseren, niet om den weg tot verbetering aan te wijzen.

Den eenen dag was de wet voor de Nederlander een "valstrik"; den andere eene "mystificatie."

Het was de heer GROEN, die dat alles schreef en toch stemde hij op 25 Augustus vóór de wet; ofschoon, om onpartijdig te zijn, wij herinneren moeten, dat hij eenige minuten vóór de stemming verklaarde niet te weten, welke stem hij zou uitbrengen.

En wat schreef nu de heer GROEN in de Nederlander twee dagen later (27 Aug.) over de wet die hij en zijne vrienden hadden helpen aannemen?

De wet is eene politieke feil, zij verbittert en stelt te leure, zij heeft reeds nadeelen doen ondervinden; zij voerspelt nadeelen, die men niet zonder bezorgdheid te moeten zien.

En, toen wij, na deze qualificatie der wet vroegen, hoe de heer GROEN het "met zijn eed en geweten" te stemmen, — toen betoogde de Nederlander — d. i. de heer GROEN — alweder twee dagen later (29 Augustus) "dat de wet door de anti-revolutionnairen is "aangenomen, nadat ze door hen onschadelijk is gemaakt"!!

Op 27 Aug. was de wet eene politieke feil, verbitterend, teleurstellend, nadeelen berokkenend; op 29 Aug. in één's.... UNSCHADELIJK!

Eindelijk later, in September, drong de Nederlander aan op "intrekking" van de wet, van wier nut de heer GROEN zoo zeer overtuigd was, dat hij er vóór stemde, die hij op 29 Augustus verklaarde "onschadelijk" gemaakt te hebben!!

Is op dergelijke polemiek niet ten volle toepasselijk, wat de heer GROEN in No. 1538 van de Nederlander zegt: "Vijf-en-twintig jaren kan op dien voet worden "gepolemiseerd; men zal geene schrede verder in de "handhaving van de regten der Natie geraakt zijn."?

2. Het voorstel van de negen leden tot afschaffing van den accijns op het geslacht.

Slaat de dagbladen op van dien tijd. Van welke rigting zij ook zijn, gij zult er in vinden een — ofschoon niet zelden door partijgeest ontsierde — reeks van beschouwingen, die ten doel hebben, om in verband met de behoeften der schatkist, met den aard der belasting, met de verlangens der Natie, met de lessen der staathuishoudkunde, het voorstel te bestrijden of te verdedigen.

Wat vond men in de Nederlander? Dat is: wat schreef de heer GROEN over dat voorstel tot voorlichting van het volk, ter beoordeeling van de waarde des maatregels?

Geen woord, geen enkel woord, waardoor werd aangewezen, waarom het voorstel, om 't geen het bevatte, niet goed zou zijn. Geene overweging van de eischen der schatkist; geen aandacht gewijd aan de belangen des volks; geen onderzoek naar de oeconomische gevolgen van het behoud of van de afschaffing van den accijns — niets van dat alles.

Maar wat dan?

Ontgaan, ontwijken van grondige discussie; stilstaan bij futiliteiten; ondermijnen van zaken, door, ten aanzien van personen, het stelsel van verdachtmaking op eene uitgebreide schaal in toepassing te brengen; uit het onderling verband rukken van zinsneden en fragmenten uit al wat ooit de voorstanders hadden gezegd of gesproken.

Het voorstel was een "monster": het had enkel eene "politieke strekking"; het was "anti-nationaal"; de voorstellers jaagden naar "volksgunst"... et tout est dit!

En na dergelijk voorbeeld, door den heer GROEN gegeven, beweert de heer GROEN (No. 1537), dat de couranten "wetenschappelijken ernst doorgaans voor ongepast hielden"!!

3. Voorstel tot afschaffing van den accijns op de brandstoffen.

Herhaling van hetzelfde schouwspel. Geen onderzoek naar 's Lands belang, naar 's Volks behoeften, naar den toestand der schatkist, naar de wenschelijkheid om nijverheid en arbeid van knellende banden te ont-heffen.

Alleen toetsing van partij-belang, door de Nederlander "een hooger standpunt" genoemd.

En wat was de slotsom? Dat de anti-revolutionnairen zouden "lezen" stemmen: "omdat het uit een "hooger standpunt voor niemand onverschillig is, of de "Regering al dan niet leiding en toon geeft, of er in "Nederland als dan niet een Gouvernement is."

En toch: de heer GROEN, zoo lang hij lid was van de Kamer, de Nederlander, zoo lang hij bestond, ondersteunde datzelfde Ministerie, hetgeen "geen Gouvernement" meer was, aan hetwelk men, in den meest smadelijken toon, schier dagelijks toeriep: "Een Ministerie dat niet wil...". Groen het "zoo een voorstel der constitutionneeren: dan was tegen de aanneming "de lijdelijke volgzzaamheid van het Gouvernement" een beletsel; maar zoo dikwerf ter sprake kwam de vraag, of dergelijk Gouvernement, dat niet regeerde, maar geregeerd werd, ondersteuning verdiende — dan stemden de heeren Groenianen in de Kamer vóór de ondersteuning en applaudisseerde de heer GROEN in de Nederlander.

Met den heer GROEN zeggen wij (No. 1537): "Nu "vragen wij, wat dergelijke polemiek beteekent?" (Wordt vervolgd).

In een onzer jongste nummers werd medegedeeld dat de IJsselbode, als een der dadelijke gevolgen van de aanneming door de beide Kamers van de afschaffing van den accijns op het gemaal, beschouwde de aftreding van den Minister van Binnenlandsche Zaken.

Aan de beschouwingen van de IJsselbode over dit onderwerp ontleenen wij het navolgende gedeelte, dat gewis niet zonder belangstelling zal gelezen worden:

Als dadelijk gevolg noemt men de aftreding van den minister van Binnenlandsche Zaken. Wel is waar is het berigt tegengesproken, dat hij, gestemd tegen den voorgedragene maatregel, zijn ontslag zou vragen zoodra deze zijn beslag zou hebben erlangd; maar van de andere zijde komen zoo vele omstandigheden dit berigt, dat ons uit den aard der zaak reeds vrij waarschijnlijk voorkwam, bevestigend, dat wij daaraan bijna niet meer kunnen twijfelen. Wij gelooven zelfs vrij stellig te kunnen verzekeren, dat de heer van Reenen reeds stappen heeft gedaan om zijn ontslag te verwerven en dat alleen de moeilijkheid om voor hem in de gegeven omstandigheden een opvolger te vinden de reden is zijner tijdelijke aanblijving. Zoodanig besluit kan ons niet bevreemden. Herinneren wij ons in de eerste plaats, dat de heer van Reenen, een onafhankelijk en regtschapen man, zeer tegen zijn zin Minister is geworden. Dat hem als 't ware deze betrekking, voor welke hij zoo weinig berekend is, werd opgedrongen toen de Aprilkoorts Amsterdam in rep en roer had gebracht en men door de benoeming van den burgemeester der hoofdstad tot lid der Regering de gemoeieren het best meende te kunnen bevredigen. Destijds reeds werd verzekerd, dat de heer van Reenen zich had voorbehouden om, zoo spoedig als de gelegenheid daartoe zich zou aanbieden, eene betrekking neder te leggen voor welke hij lust en geschiktheid mistte.

Herinneren wij verder, dat de Minister van Binnenlandsche Zaken in eene vorige betrekking getoond heeft een voorstander van het accijnsstelsel te wezen, en dat hij, als Minister, volstrekt geen blijk heeft gegeven van veranderd te zijn van gevoelen. Integendeel. Van zijne zijde is niets geschied om de gemeentebesturen aan te sporen hun plaatselijk finantiewezen in overeenstemming te brengen met de beginselen der gemeentewet, waarbij eene eerste schrede wordt gedaan om de schromelijke uitbreiding der accijnsen te keer te gaan. Maar wel heet hij,

zoo als nog uit zijne jongste aanschrijving aan Gedeputeerde Staten blijken kan, niet onbepaald gelaten om het aan de Gemeenten gemakkelijk te maken de toepassing der gemeentewet op het punt der belastingen uit te stellen, zoo niet geheel te ontduiken. Hij heeft daartoe niets onbepaald gelaten, zeggen wij, — zelfs niet eene jesuitische nitlegging der gemeentewet, eene uitlegging, waarmede niemand, die het eerlijk met de wet meent, zich zal kunnen vereenigen. Er staat toch zeer duidelijk in art. 291 der gemeentewet geschreven, dat alle plaatselijke belastingen binnen vijf jaren na de dagteekening der gemeentewet moeten worden herzien en aan 's Konings goedkeuring moeten worden onderworpen, en dat zij, bij gebreke van dien, na verloop van dat tijdvak vervallen zijn. Een ieder, die met verstandigen zin de wet leest, was tot dusver overtuigd, dat de bestaande belastingverordeningen niet langer konden werken dan tot 5 Junij 1856, voor zoverre zij namelijk niet in overeenstemming met de Gemeentewet gebragt en door den Koning waren goedgekeurd. Uit dien hoofde waren sommige nalatige gemeentebesturen met de zaak verlegen, op welken voet in den loop van het volgend jaar hunne belastingen te heffen, en zij meenden onzes inziens zeer te regt, dat zij voor den aanvang van het jaar 1856 moesten zorgen hunne verordeningen en de daarop gebaseerde begrooting in overeenstemming met de gemeentewet te brengen, dewijl anders in het midden van het jaar de daaraan niet beantwoordende heffingen zouden ophouden geldig te zijn. Een ieder zag in die bepaling der Gemeentewet eene fatale termijn waarvan alleen door eene speciale wet dispensatie kan worden gegeven. Maar de Minister begrijpt het anders, en komt de zorgeloze en uitstelliende gemeente-besturen te gemoet met eene wets-explicatie, die hunne bestaande belastingverordeningen en hun verderfelijke accijnstelsel tot in de eeuwigheid kan bestendigen. In een officieel stuk roept hij hun toe: Gij vergist u zoo gij meent dat de wederziening uwer belastingen voor 5 Julij 1855 volstrektelijk vordert op straffe van verval der oude reglementen. O neen; de wet wil alleen, dat gij voor dien tijd een voorstel aan den Koning doet! Hebt gij slechts daaraan voldaan, hoe onaannemelijk het voorstel wezen moge, dan zijt gij met de wet in vrede en uwe oude reglementen blijven wettig voortleven. Zij blijve voortleven tot tijd en wijle het den Koning zal hebben behaagd uwe nadere voorstellen goed te keuren.

Alzoo zullen, volgens de ministers, de zorgeloze en onwillige gemeentebesturen, de wet kunnen ontduiken, door voor 5 Julij 1856 eenvoudig eenig onaannemelijk voorstel te doen. Die voorstellen blijven lang — bij dezen minister zeer lang — in de ministeriele bureaux rusten, en worden als onaannemelijk terug gezonden. Maar wat nood; men doet een tweede even weinig aan de wet voldoende voorstel; en ook daarmede is een jaar gewonnen; en zoo zou in spijt der wet, elke met haar strijdige verordening op den duur voortleven tot dat zij vervangen ware.

Deze jesuitische wetexplicatie, die alleen in het brein van een minister als van Reenen kan opkomen, toont genoegzaam aan van welk allooi de gezuindheid van dien staatsambtenaar is. Zucht om langs een omweg het oude accijnstelsel te redden, terwijl het aan moed en veerkracht ontbreekt, om eene wijziging op dat punt in de gemeentewet voor te stellen, zieldaar de eenige drijfveer van die onbegrijpelijke aanschrijving.

Is het nu te verwonderen, dat een man van dezen stempel, die niet als de heer van Hall zijne ministeriele portefeuille met beide handen vastklampt, van zijne betrekking afziet, nu op geliefde accijnstelsel is geschoten?

Wij wachten dus als dadelijk gevolg van den bekrachtigden maatregel eene wijziging in het kabinet, en de keus van den opvolger zal een goede maatstaf zijn om de rigting te beoordeelen, die de regering meent, voor haar zelfbehoud te moeten inslaan. Aan vastheid van overtuiging gelooven wij bij onze ministers niet; alleen aan berekening. Zij zullen de oogen wenden naar die zijde, die hun voortdurend den meesten steun belooft; en wij zijn zeer nieuwsgierig te weten naar welke zijde dat zijn zal.

Een meer verwijderd gevolg van den aangenomen maatregel zal wezen, dat het brood in een volgend jaar van de zijde van het rijk onbelast zal blijven. Zullen echter de gemeentebesturen dien weg volgen? Zullen zij willen medewerken om aan de ingezetenen de vruchten te gunnen van de opofferingen, die de schatkist doet, en die zij langs anderen, zeer gevoeligen weg, ten deele weder verhaalt?

Wij willen hopen van ja. Wij hopen, dat alle gemeenten, waar dit slechts eenigzins mogelijk is, in het genot zullen treden eener onbelemmerde broodbereiding. Slechts dan kan het algemeen blijken of inderdaad de voorstellingen gegrond zijn van hen, die beweren, dat de accijnsen den prijs verhoogen, en de consumtie zoowel als de productie belemmeren. Wij weten wel dat het voor vele gemeenten moeilijk zal vallen, maar men moet zich eenige inspanning getroosten. Men moet weten, dat zonder inspanning niets goeds tot stand wordt gebragt.

Buitenland.

ALGEMEEN OVERZICHT.

Te Parijs houdt men zich thans met de leening en met niets anders dan de leening bezig. Men schenkt slechts weinig aandacht aan de berigten uit de Krim, welke echter ook van ondergeschikt belang zijn. Algemeen houdt men het er voor, dat er vóór de eerste dagen van Augustus niets belangrijks op het oorlogstoooneel zal voorvallen.

Eergister werd de inschrijving voor de leening geopend, en de wedijver om daaraan deel te nemen is zoo groot, dat men zich afvraagt of de leening niet geheel voltekend zal worden door de bevoorregte inschrijvingen van 50 francs rente.

Ziethier de laatste berigten van het oorlogstoooneel, die, hoe min belangrijk ook, in ieder geval vermelding verdienen:

Lord Panmure heeft eene dépêche van generaal Simpson openbaar gemaakt, die de dagteekening draagt van 17 Julij, des avonds, en waarin alleen gemeld wordt, dat tot dien datum niets belangrijks langs de Engelsche liniën voor Sebastopol was voorgevallen. De gezondheidstoestand was zeer voldoende.

Eene dépêche van den generaal Pélassier, d.d. 16 dezer, des avonds, meldt, dat de verdedigers van Sebastopol gedurende verscheidene dagen vruchteloos getracht hebben de werken, die de Franschen aanleggen, om meer nabij den Malakoff-toren te komen, tegen te gaan.

In den nacht van 15 op 16 Julij deden de Russen een uitval om de Franschen achteruit te werpen. Die uitval werd door het tweede corps van de eerste divisie afgeslagen; tot driewerf toe herhaalden de Russen den aanval, onder het aanheffen van hunne gewone oorlogskreten, maar zij moesten zich ten slotte terugtrekken voor het moorddadig vuur en de kalmte der Franschen.

Het verlies der Russen bij die gelegenheid was aanzienlijk. Het Lagerhuis heeft de discussie over de motie des heeren Roebuck nog niet ten einde gebragt. Na daaraan de geheele zitting van Dingsdag te hebben gewijd, is het vervolg der beraadslagingen tot de zitting van Donderdag uitgesteld.

Tot dus verre was de discussie niet zeer levendig en evenwel was zij niet van belang ontbloot, uithoofde der talrijke incidentele voorstellen, welke haar kenmerkten, en die niet doen voorzien wat de eind-uitslag dezer beraadslagingen zal zijn.

De heer Roebuck heeft, gelijk wij reeds meldden, de beraadslagingen geopend met de ontwikkeling van zijn voorstel. Hij beschuldigde het oud-ministerie en wegens de wijze hoe het den oorlog heeft aangevangen en wegens de wijze hoe het dien leidde; hij wilde, dat het gelaakt worde voor de expeditie naar de Krim, die slecht voorbereid was en slecht onderhouden werd. Vervolgens van de zaken tot de menschen overgaande, waren in zijne beschuldiging begrepen zoowel de afgetreden ministers als zij die aan het bewind waren gebleven, de voornaamste leden van het kabinet en zij die daarin slechts ondergeschikte betrekkingen bekleed hebben of nog bekleeden; de een voor hetgeen zij gedaan hadden, de andere voor hetgeen zij zonder protest loofden. Nogtans is er eene soort van uitzondering en wel ten voordeele van twee oud-ministers, vroeger zoo hevig aangevallen — den hertog van New-Castle en den heer Sidney Herbert.

De heer Roebuck geeft alzoo eene zeer uitgebreide strekking aan zijne motie; hij wil den kring van het votum van censuur, dat hij uitlokt, zoodanig uitbreiden, dat zijne motie daardoor, o. i., juist weinig kans van slagen heeft.

Maar wat zal dan het besluit van de kamer zijn? In welken vorm zal zij de verwerping kleeden?

Door kolonel Adair was een amendement aangekondigd, dat hoezeer betreurende hetgeen voorgevallen was, de kamer van oordeel is, dat de overwegingen, welke tot de expeditie naar de Krim geleid hebben in overeenstemming waren met eene krachtige staatkunde, van zeer juist inzicht getuigde; regtvaardig ten aanzien der hondgenooten van Engeland waren; zeer beantwoordende aan het doel, dat men met den oorlog op het oog had, en dat deze staatkunde alleen tot een duurzamen en eervolken vrede kan leiden.

Men hield het er voor, dat dit amendement wel goede kans had; doch eer het Dingsdag werd aangeboden, heeft een ander lid, de generaal Peel, voorgesteld, de prealable quaestie over de motie des heeren Roebuck te behandelen en het ministerie heeft bij monde van sir Ch. Wood, eerste lord der admiraliteit, geantwoord, dat het kabinet zulks goedkeurde.

Zal de kamer, welke naar wij meenen, de motie zelve niet ongenegen is, zover gaan om zich ook voor de prealable quaestie te verklaren? Dit is zeer onzeker; maar de vraag is, welken invloed kan de zekerheid eener onthinding in geval van een vijandelijk votum, op deze zaak uitoefenen.

In den aanvang der zitting antwoordde lord Palmerston op eene interpellatie betrekkelijk den toestand der Donau-vorstendommen, dat er niets stelligs kan gezegd worden omtrent hetgeen daar voorvalt of ten behoeve der vorstendommen verrigt wordt, daar de te Weenen genomen besluiten in verband staan tot een geheel, waarvan al de deelen nog niet gearresteerd zijn.

Over het algemeen is de toestand van het Britsch kabinet niet zeer gunstig. Het vertrouwen in de tegenwoordige staatslieden is zeer geschokt, vooral bij dat gedeelte der bevolking, dat het euvel duidt, wanneer ministers van zienswijze veranderen, ook dan zelfs wanneer zulks geschiedt met het oog op veranderde omstandigheden.

In eene telegrafische dépêche uit Triest wordt gemeld: Er zijn hier tijdingen uit Konstantinopel ontvangen van 9 dezer. De Westersche mogenheden eischen als waarborg voor de leening, de overgave der kasteelen van de Dardanellen aan de Engelschen en van de vestingen van den Bosphorus aan de Franschen.

Er zijn nieuwe Katholieke en Protestantsche kerkhoven toegestaan en met kruisen afgekend.

Kars wordt door 36,000 Russen onder Mouravieff belegerd. Russische troepen vertoonden zich op een afstand van 20 uren van Erzerum en marcheerden op Hassan-Kalé.

De heer Thouvenel bevond zich den 13den Julij te Athene.

Eene dépêche uit Weenen van den 18 meldt, dat de maarschalk Prins Paskiewitsch, volgens berigten in die hoofdstad ontvangen, gevaarlijk ziek zou zijn. Wij weten niet in hoever die dépêche geloof verdient.

Reeds vroeger hebben wij medegedeeld, dat HH. KK. HH. de hertog en hertogin van Brabant den 14 te Turin zijn aangekomen, alsmede Z. M. de Koning van Portugal, vergezeld van H. D. broeder den hertog van Oporto, den volgende dag, 15 Julij. Thans worden verschillende bijzonderheden medegedeeld omtrent de aankomst en het verblijf dier vorstelijke personen aldaar, waaruit blijkt, dat zij zoowel door de Sardijnische regering als door de bevolking met zeer veel sympathie ontvangen zijn.

Men verzekert, dat het zoo hevig protest van den heer Franzoni, aartsbisschop van Turin, tegen de wet op de kloosters te Rome niet goedgekeurd wordt.

De dagbladen van Turin spreken van eene nieuwe poging, welke, volgens hen, ten doel zou hebben een opstand in het hertogdom Modena te bewerken.

Te Spezia hebben zeventien arrestation plaats gehad. Het schijnt, dat de Spaansche Cortes met hare werkzaamheden niet zoo spoedig gereed zullen zijn, als aan-

vankelijk ondersteld werd. Dingsdag hebben zij enkel hare ~~grooting~~ geschooten aan het met de Donaukaansche ~~republiek~~ gesloten tractaat.

ENGELSCH POST.

De commissie van enquête belast met het onderzoek van het gedag der politie tijdens de manifestatie van 1 Julij in Hyde Park is den 17 bijeengekomen, en heeft hare werkzaamheden aangevangen. Reeds zijn een groot aantal getuigen door haar gehoord.

— Moeijelijk is het een denkbeeld te vormen van den toestand waarin zich het ministerie thans bevindt, tengevolge van vele mededeelingen, beschuldigingen en tegenbeschuldigingen welke de beraadslagingen in het parlement gedurende de laatste dagen uitlokten. Het is dan ook raadzaam den uitslag der motie des heeren Roebuck af te wachten alvorens te trachten eene schets van den bestaanden toestand te geven.

Eene zaak is zeker: — en die mogen wij niet onopgemerkt laten — de gebeurtenissen der laatste dagen hebben minder of meer het vertrouwen in onze staatslieden en voornamelijk in lord John Russell geschokt, en wel voornamelijk bij dat gedeelte van het Engelsche publiek, dat het afkeurt wanneer staatslieden met het oog op veranderde toestanden hunne inzichten daarnaar wijzigen. De Brit betoont zich dikwerf zeer onregtvaardig in de beoordeeling van hen, die eene openbare betrekking bekleeden. Hij begrijpt niet, dat talloze beweegredenen een staatsman, wanneer het groote nationale belangen betreft, van zienswijze kan doen veranderen, en dat deze dient gewijzigd te worden naar gelang de omstandigheden veranderen.

Er is één punt waaromtrent men hier eenstemmig denkt: het is dat door de intrekking der motie Bulwer het ministerie gedurende deze zitting ongemoeid zal blijven. Er is dat onderscheid tusschen de motie Bulwer en de motie Roebuck, dat de eerste zich voordeed onder den vorm eener partij-motie, terwijl de tweede op een groot beginsel rust, zonder zich met partij-geschillen in te laten. De twee groote partijen, welke hier te lande bestaan denken niet terug op het denkbeeld van elkander te bestrijden en omver te werpen; maar slaan met een nijdig oog gade al wat niet van hun afkomstig is.

De heer Roebuck heeft reeds een ministerie omvergeworpen, en het zou het bewijs eener onrustwekkende kracht zijn, indien de populaire of onafhankelijke partij er in mocht slagen, andermaal een kabinet omver te werpen. Lord Palmerston zou zonder schande kunnen sterven door de hand eens ridders, maar onder de slagen eens geringen man te bezwijken! En evenwel, verschillende afgevaardigden, die voor eene aanneming der motie Bulwer niet terugdeinsden, zouden zonder in het oog loopende tegenspraak niet kunnen weigeren den heer Roebuck te ondersteunen.

Men ziet dus, dat de ministers meer kans hebben om als overwinnaars terug te keeren uit den strijd tegen sir Bulwer, dan uit dien, welke thans met den heer Roebuck gevoert wordt.

Wie echter het meest verloren zal hebben is lord John Russell. Hij heeft ten aanzien van lord Palmerston gehandeld zooals hij met opzigt tot lord Aberdeen deed; maar ditmaal is de tour d'adresse mislukt, en van volle toepassing is op hem de spreuk: Die een put graaft voor een ander, valt er zelf in.

DUITSCH POST.

Alle berigten stammen daarin overeen, dat Oostenrijk den rijksdag nog geen voorstel heeft aangeboden. Zelfs schrijft men uit Weenen, dat laatstgemelde mogende zich vooraf met Pruisen dienaangaande zou wenschen te verstaan. Sommigen zeggen, dat die onderhandelingen reeds plaats gehad hebben en dat de rijksdag binnen kort zal hebben te beslissen, over de door de beide Duitse mogendheden in gemeen overleg vastgestelde voorwaarden. Dit is echter wellicht wat voorbarig; want in ieder geval zou daaruit blijken dat Oostenrijk, althans wat den vorm betreft, concessien zou hebben gedaan.

Oostenrijk verklaart, dat het de vorstendommen bij voortdurend zal blijven bezitten. Nu verdient het opmerking, dat eene Russische dépêche van 5 Julij — indien men althans de Pruisische ministeriële correspondenten kan gelooven — Oostenrijk zou geruuststellen, door te zeggen: dat Rusland geene verwickelingen zou doen ontstaan, ten aanzien van den Donau. Het geldt hier waarschijnlijk het antwoord van Rusland op de Oostenrijksche dépêche dd. 10 Junij, waarin sprake is van een eventuelen aanval van Rusland op de Donau-linie.

— Een met roem bekend schrijver, de heer Theodor Mundt, heeft dezer dagen een zeer merkwaardig boek uitgegeven, dat hoogst belangrijk en boeiend mag genoemd worden. Het voert ten titel: *De strijd over de Zwarte Zee*, en bevat tafereelen aan de hedendaagsche geschiedenis van Rusland ontleend, met vermelding der eerste elementen van de Oostersche quaestie. Het geschrift is overvloedig doorspekt van geestige zinnen en pikante bijzonderheden. Uit een der brieven aan de Keizerin Katherina is de scherts in de staatkundige overleveringen en in de taal der staatslieden overgegaan. De tegenwoordigheid van Joseph II bij het hof van Rusland levert stoffe op tot merkwaardige verwijtingen. Keizerin Catharina wikte tegen de suprematie in het Oosten en het bezit van Konstantinopel. Het Westen, en daaronder het Romeinsch Keizerrijk, nam Oostenrijk als prijs geven. Maar, wat wellicht het minst in dat geschrift verwacht werd, is het bezoak van den prins van Pruisen bij het St. Petersburgsche hof. Er was voor zeker aanhoudende studie en veel opsporing van bronnen toe noodig, om een zoo gelukkigen vorm te vinden. Frederick de Groot oordeelde het overeenstemmende met zijne oppositie tegen het huis van Habsbourg — eene oppositie, die den grond legde tot deze staatkunde, om den in-

van Rusland en Duitsland te helpen vermeerderen. Hij spoonde het kabinet van St. Petersburg aan om een afgevaardigde bij den Duitschen rijksdag te accrediteren; en Rusland sloeg deze raadgevingen niet in den wind. Om eens goet na te gaan hoezeer de tijden de betrekkingen tusschen de verschillende Staten veranderen, moet men het verhaal lezen van een ontwerp van alliantie tusschen Rusland, Pruisen, de Ottomanische Port en Polen: een ontwerp, door Frederik den Groote gevormd, maar dat bij Rusland weinig ondersteuning vond, en ook door den Koning van Pruisen spoedig ingetrokken werd.

FRANSCHÉ POST.

Maandag jl. had de plegtige ter-aarde-bestelling plaats van Don Augustin Munos, hertog van Tarancon, oudsten zoon van Koningin Marie Christina. De slippers werden gedragen door den markies de Remira, oom van vaderszijde des overledene, en den prins Ladislas Czartoryski, zijn schoonbroeder.
 In een brief aan de *Sicdele* gerigt, spreekt de heer Gueronniere het gerucht tegen, als zou de *Revue Contemporaine* in zijne handen overgaan.
 Wij vernemen, zegt de *Courrier de Marseille*, dat er eene uitwisseling van gevangenen zal plaats hebben. Vijf honderd Russische soldaten van het depôt van Toulon zullen naar Odessa gezonden worden, waar de uitwisseling zal geschieden.
 L'Ami de la Patrie, dagblad van Clermont, heeft eene waarschuwing ontvangen, die wel vermelding verdient. Dit blad bevat slechts eene correspondentie uit Turin, waarin een afkeurend oordeel geveld wordt over het gedrag der Britsche troepen in de Krim.
 In het departement Cher wordt een kamp opgericht en een ander in de nabijheid van Marseille.

Binnenland.

Staten-Generaal.

Tweede Kamer.

Verslag over het Wets-ontwerp houdende bepalingen omtrent de huishouding en de tucht op de koopvaardijschepen.

(Vervolg van ons N^o. van gister.)

Art. 3. Daar men hier de eerste strafbepaling van deze wet aantreft, is de vraag gedaan, of daarop en op de overige strafbepalingen de algemeene beginselen van strafrecht wettens berahaling van misdrijf, medeplichtigheid, verzachtende omstandigheden en dergelijke van toepassing zijn. Het is bekend, hoe telkens met opzigt tot speciale strafwetten omtrent dit gewichtig punt twijfel ontstaat.
 In de tweede plaats werd de bedenking gemaakt, of het wel met de beginselen van billijkheid en rechtvaardigheid overeen te brengen is, dat als een onbevoegde als gezagvoerder optreedt, alleen de gezagvoerder daarvoor gestraft wordt. Zulk eene optreding is toch, met uitzondering van het geval, dat de schipper tevens de eenige eigenaar van zijn schip is, nooit enkel en alleen zijne eigene daad. Hij wordt door de reeders aangesteld, en als nu het staatsbelang bepalingen gelijk die van art. 1 noodzakelijk maakt, dan schijnt datzelfde staatsbelang te eischen, dat de reeders of de boekhouder niet straffeloos tegen den verklaarden wil des wetgevers handelen.

De vraag is verder gedaan, of de hier voorkomende strafbepaling ook toepasselijk zal zijn voor het geval, dat men, door den nood gedrongen, buiten 's lands een vreemd kapitein op het schip heeft aangenomen, en deze dan het schip in eene Nederlandsche haven te huis brengt.

Art. 4. Reeds vroeger is aangemerkt, dat dit artikel geheel zou kunnen wegvallen. Het behelst weinig meer dan eene aanwijzing van den hoofdinhoud der volgende artikelen. Wil men het om het daarin vervatte voorbehoud der burgerlijke rechtsoverdracht bewaard hebben, dan moet het voorbehoud zich niet bepalen tot de niet-nakoming der verbintenissen van den schipper jegens de reeders en van het scheepsvolk jegens den schipper, maar ook tot de niet-nakoming der verbintenissen van den schipper jegens het scheepsvolk worden uitgestrekt. Te gelijk behoort dan ook verzuim of overtreding der pligten van den schipper jegens het scheepsvolk te worden vermeld.

Alvorens thans tot de beschouwing van art. 5 over te gaan, is door vele leden de vraag gedaan, of de economie der wet niet medebrengt, dat hier nieuwe bepalingen omtrent de monsterrol voorkomen, en dus hetgeen het Wetboek van Koophandel daaromtrent behelst worde aangevuld: Onderscheidene punten kwamen daarbij in aanmerking. In de eerste plaats houdt men het voor wenschelijk, dat aan de monsterrol meerdere volledigheid worde gegeven. In de tweede plaats komt in aanmerking om den inhoud der in de monsterrol vervatte verbintenissen beter aan de belanghebbenden te doen kennen, het krachtiger tot nakoming dier verbintenissen te nopen.

In de derde plaats wenschte men, vooral met het oog op de noodzakelijkheid om het aannemen van gedeserteerde schepelingen op andere schepen krachtig tegen te gaan eene wijziging gebracht te zien in art. 398 van het Wetboek van Koophandel.
 Blindelijk zou de tegenwoordige wet ook eenige bepaling omtrent de afmonstering behooren te bevatten, althans voorzover de afdanking van het scheepsvolk hier te lande plaats vindt.

Art. 5. In eene der afdeelingen is men bij de behandeling van dit artikel teruggekomen op het bezwaar tegen geheel de strekking der wet, in zoverre deze aan een burgerlijk contract van dienst of werk te zeer de sanctie van het staatsgezag verleent, en de verbintenis der bij zoodanig contract aangegane verbintenissen voor misdrijf verklaart. Nam men eenmaal dat beginsel aan, dan bestond geene afdoende reden om de toepassing daarvan niet verder uit te strekken. Wat thans omtrent de verbintenis tusschen schipper en scheepsvolk wordt bepaald, zou evenzeer kunnen worden ingeroepen waar het de verbintenis tusschen den fabrikant en zijne werklieden of tusschen den aannemer van groote werken en zijne arbeiders geldt. Slechts in een enkel geval, namelijk dat van zamenspanning der werklieden komt, volgens de bepalingen van het Strafwetboek, het staatsgezag met opzigt tot deze verbintenissen tusschen beide; maar laat die verder geheel over aan de gewone regelen van het burgerlijk recht.

Bij de overweging van dit en het volgend artikel der wet is tevens in al de afdeelingen de gewichtige vraag besproken, of niet verpligte dienst op 's Rijks oorlogsschepen in de plaats kan worden gesteld van de hier bedreigde correctionele gevangenisstraf. Men was het daarbij eens, dat gevangenisstraf voor zeelieden het noodlottig gevolg heeft van hen voor de zeevaart te doen verloren gaan, en dat dit verlies te meer te betreuren is bij de bestaande moeilijkheid, om zoowel onze oorlogs- als koopvaardijschepen behoorlijk te bemannen. Men was voorts bekend met den aandrang op de invoering van de verpligte dienst bij 's Rijks marine als discipline straf voor zeelieden, die zich te dezer gelegenheid van de zijde van onderscheidene deskundigen en belanghebbenden heeft geopenbaard. Desniettemin werden vele leden van het gehoor geven aan dien wensch afschrikt door de gronden, die ook in de Memorie van Toelichting worden aangevoerd; dat namelijk de dienst op 's Rijks schepen geene straf moet zijn; dat indien daarop veroordeelden wierden geplaatst, 's Rijks schepen eene verzamelaarsplaats van slecht volk zouden kunnen worden, hetgeen vooral in oorlogstijd noodlottige gevolgen zou na zich slepen, en dat daardoor de aanwerving van matrozen voor 's lands dienst, die nu reeds zoo moeilijk is, nog meer zou worden belemmerd.

Vele andere leden daarentegen waren geenszins overtuigd, dat het aangegeven denkbeeld verwerpelijk is, en gevoelden zich dan ook gedrongen, het op nieuw aan de ernstige overweging der Regering aan te bevelen. Zij stelden daarbij op den voorgrond, dat verpligte dienst op een oorlogsschip nimmer het gevolg moest zijn van een misdrijf, hetwelk hem, die zich daaraan schuldig maakt, onteert, maar alleen van discipline vergrijpen, van overtredingen, voortgevoeld uit de lichtzinnigheid, dikwijls maar al te zeer den zeeman eigen, of ook uit de minder strenge tucht, welke meestal op de koopvaardijschepen heerscht. In geen geval zou dus een matroos, die zich bijv. aan diefstal heeft schuldig gemaakt, tot de dienst op een oorlogsschip moeten kunnen worden veroordeeld. Daarentegen kwam het wel degelijk in aanmerking de verpligte dienst toe te passen op dengeen, die zich niet op den bepaalden tijd aan boord bevindt, of zelfs die van boord desertereert, hetgeen somtijds zonder boos opzet plaats heeft, of waaraan althans de zeeman, ook wanneer de desertie werkelijk dien naam verdient, zulk eene strafbare beteekenis niet hecht. Voorts moest, opdat de dienst bij 's Rijks marine niet in een verkeerd licht zou worden beschouwd, het beginsel vaststaan, dat de straf niet in de verpligte dienst zelve gelegen is, maar alleen in het dienen tegen verminderde gage, of ook, waar dit te pas kan komen, in minderen rang.

(Vervolg hierna.)

's Gravenhage, 20 Julij.

Z. M. heeft den heer dr. A. Vrolik, Minister van Finantien, bevorderd tot kommandeur der orde van den Nederlandschen Leeuw.

Z. M. heeft benoemd tot ridder der orde van den Nederlandschen Leeuw, den heer F. A. W. Miquel, hoogleeraar te Amsterdam, en den heer W. H. de Vriese, hoogleeraar te Leiden.

Z. M. heeft aan den heer Constantin Ippocrati di eervol ontslag verleend als vice-consul op het eiland Stancho.

Z. M. de Koning heeft onlangs benoemd tot kamerheer in gewone dienst bij de huishouding van Z. K. H. prins Hendrik, de heer S. J. baron Rengers van Warmenhuizen.

H. M. de Koningin heeft gisteren de *Idioten-school*, sedert twee maanden alhier gevestigd, met een bezoek vereerd en de werkzaamheden der verschillende klassen, onder de leiding van den hoofd-onderwijzer B. C. Körnfeld, met veel belangstelling gadeslagen. Onder betuiging van hare bijzondere tevredenheid, heeft zij, op verzoek der directie, den naam van Beschermvrouw dezer inrigting wel willen aannemen, welke naam H. M. reeds van zelf toekwam, daar zij, om de onkosten der eerste vestiging te bestrijden, aan de directie de hoogstaanzienlijke gift van f2000 had toegestaan.

H. H. K. H. Prins en Prinses Hendrik, vergezeld van H. D. gevolg, benevens de Hertogin Anna, hebben gisteren avond de voorstelling in den Franschen Schouwburg met H. D. tegenwoordigheid vereerd.

In deze residentie zijn aangekomen en aan het hotel de *Bellevue* afgestapt de hertog en hertogin Roxburghe, paar van Groot-Brittannie, met familie; de edelman Robert Prescott van Londen; de ridder Otto Muller, komende uit Pruisen en M. baron Pampson, met familie, van Londen; in het hotel de *Europe*, de vice-admiraal Tengbergen en de heer den Hertog, met familie van Amsterdam, om te baden te gebruiken aan het groot stedelijk badhuis te

Scheveningen; en aan het hotel het *Boscho Veerhuis*, de heeren: W. Broekhuys, majoor van den generaal staf en Brunsvelt van Hulzen, groot-majoor, beide van Batavia.

De Minister van Buitenlandsche Zaken heeft dese residentie verlaten en zijne buitenlandsche reis ondernomen, die eenige dagen duren zal.

De aangekondigde, hoewel nog slechts gedeeltelijke heropening van het Koninklijk Kabinet van Schilderijen in het Prins Mauritshuis alhier, heeft al spoedig weder den stroom van kunstlievende vreemdelingen en landgenooten derwaarts gelokt. De verhuizing of herstelling aan het lokaal, welke gebiedend gevorderd werd, in verband met de daarin bewaarde kunststukken, heeft ook gelegenheid gegeven, om de wanden en de plafonds der verschillende zalen met zoodanige tinten te doen bedekken, als het gunstigste zijn, om de schilderstukken het voordeeligt te doen uitkomen. De verzameling heeft daar onemdig bij gewonnen, zulk zood, dat voor degenen, die haar vroeger gekend hebben, zij eene geheel nieuwe schijnt. Reeds bij het binnentreden, bij den eersten blik, wordt men er door getroffen, en met welgevallen rust het oog op de voortreffelijke kunstgewrochten, zonder door iets storends daarvan te worden afgeleid. De beide fraaie portretten van den beroemden G. Netscher, zijn eene belangrijke aanwinst voor het kabinet, en het ware te wenschen, dat het voorbeeld, om door schenkingen deze verzameling te vermeerderen, meer navolging mag vinden. Weltra zoude ook de overige gedeelten voor het publiek heropenen kunnen worden en ieder, die dan deze kostbare geschenken beschouwt, zal zeker dankbaar zijn voor hetgeen is aangewend, om door eene, voor zoo veel het lokaal, zulks toelaat, doelmatige inrigting, de aldaar aanwezige meesterstukken, in hunne volle waarde met een onverdeeld genot te kunnen doen aanschouwen. (Dagbl. van 's Hage.)

Eergisteren, den 18 dezer, werd door de onder-officieren-vereening: de *Oefenschool*, der dienstdoende schutterij alhier, het feest van haar zeventigjarig bestaan gevierd. Nadat des voormiddags, onder niet zeer gunstig weder, eene route door het groot Westland was gelaan, werd des namiddags het diner gebruikt aan de uitspanning: het *Eiland*, te Leidschendam. Eerst daar mocht men de volle vreugde van het feest genieten, naardien het weder was opgehelderd. De tafel, die ten 5½ ure een aanvang nam, liet niets te wenschen over.

Bij het dessert, waaraan men ten 10 ure plaats nam, heerschte de meest gepaste vreugde en bejverde zich ieder om het eerst, door het voordragen en zingen van liederen en het instellen van toosten, van zijne hartelijke broederschap te doen blijken. Eenigen tijd na middernacht werd de terugreis aanvaard en keerde men omstreeks 2 ure in de beste harmonie in de residentie terug, hoogst voldaan over de viering van het zeventigjarig bestaan der Societeit de *Oefenschool*.

De Vereeniging tot bevordering van ambachten onder de Israëlieten te 's Gravenhage, onder bescherming van Z. M. den Koning, heeft, over de werkzaamheden van het achtste dienstjaar (1854), een verslag publiek gemaakt, waaraan wij gaarne de volgende bijzonderheden ontleenen:

Tegenwoordig bestaat het getal jongelingen, die aan de zorgen der Vereeniging zijn toevertrouwd, uit dertig. Van deze worden opgeleid: zeven tot kleedermakers, vijf tot verwers en huisschilders, vier tot schoenmakers, drie tot boekbinders, twee tot koper-, en blikslagers, twee tot letterzetteren, twee tot meubelmakers, twee tot passamenwerkers, een tot pettenmaker, een tot kunstdraaijer en een tot ijszervormer en modelmaker.

Van de gezellen zijn er nu en dan eenige, die 's winters, bij gemis aan werk, geen verdiensten hebben: dit is een kwaad, geheel afhankelijk van de omstandigheden des tijds, en men mag bijna zeggen, onafscheidelijk verbonden aan hun ambacht. De leerlingen worden op de gewone wijze opgeleid: enkelen hunner (en naar verhouding is dit aantal niet ongunstig) verdienen eenig geld, allen naar gelang hunner vorderingen, en naarmate hun hiertoe de gelegenheid is gegeven. Drie hunner woen de lessen der hier sedert korten tijd opgerigte Industrijschool voor handwerklieden bij; deze leerlingen worden verpleegd in het Israëlitisch Weeshuis, en zijn door Heeren Regenten van dit gesticht, krachtens het hun door Z. M. den Koning gegeven recht tot plaatsing van leerlingen ter gemelde school, tot dat einde aangewezen.

Even als in vroegere jaren werd over het laatste tijdvak het onderrigt ter staats-teekenaakademie deels kosteloos, deels voor rekening van weldadige ingezetenen, deels voor rekening van de kas der Vereeniging verstrekt. Die met kunst- of ambachts-vakken zoo nauw verbonden tak van onderwijs kost de Vereeniging weinig geldelijke opoffering, doch brengt daarentegen veel nut, ja voor sommigen eene onontbeerlijke wetenschap aan.

Steeds blijft het Bestuur waken, dat het onderwijs, door de jongelingen in hunne kindische jaren genoten, niet geheel wordt vergeten: zelfs worden enkelen op dien weg een paar schreden verder geleid. Voor de beoefening van de godsdienstleer en van sommige vakken van maatschappelijk onderwijs worden wekelijks eenige uren, met gunstig gevolg, afgezonderd.

De Besturen, met welke de Vereeniging in aanraking is, gaan allen voort, met haar zooveel mogelijk te ondersteunen, het een door soms een geldelijk offer te brengen, het ander door hier en daar het door de Vereeniging beoogde doel door medewerking te bevorderen.

Het gedrag der leerlingen gaf oer het algemeen redenen van tevredenheid, en even als ten vorige jare is gezegd, kan men den staat hunner vorderingen gunstig noemen. Het onthrekt echter ook hier niet aan uitzonderingen; enkele malen moest een jongeling ernstig worden onderhouden,

soms tijds straf worden toegepast of befoening ontzegd; hij enkelen zelfs verflaauwde de lust zoozeer, dat zij hebben opgehouden tot het aantal leerlingen te behooren.

Gelukkig dat het Bestuur tegenover dit onaangename de aandacht kan vestigen op eenige jongelingen, die door een vlijtig en oppassend gedrag en door het maken van goede vorderingen zoo zeer de tevredenheid des Bestuurs hebben verworven, dat hun weldra eene belooning zal uitgereikt worden. Dit moedige hen verler aan, en strekke den andere leerlingen tot voorbeeld en prikkel. Het waken over het gedrag der leerlingen wordt aan het Bestuur gemakkelijker gemaakt door de bereidwilligheid, die, bij zoo vele andere bewijzen van medewerking en goeden wil, van den kant der meesters en werkbazen bijna dagelijks wordt ondervonden. Streng en gemeenschappelijk toezigt is het geschiktste middel om de jongelingen aan orde, oplettendheid en gehoorzaamheid te wennen.

Een vijftal, dat vroeger ten koste der Vereeniging onderwijst genoot, is op dit oogenblik de een nader bij, de ander verder van den geboorte grond, eenigen zelfs in het ander werelddeel, doch allen met vrucht in hun ambachtvak werkzaam; van tijd tot tijd ontvangt het Bestuur hieromtrent berigten, en deze worden voorzeker met het meeste genoegen vernomen.

Van het Departement van Financien ontvangen wij de volgende opgave van de op 15 Julij 1855 in de onderstaande entrepôts aanwezige hoeveelheid ruwe suiker: Amsterdam 16,395,860 pond; Rotterdam 11,988,390 pd.; Schiedam 2,107,339 pd.; Dordrecht 397,366 pd.; Middelburg 971,098 pd. Totaal 31,830,053 pond. (Sl.-Cl.)

Op 19 Julij zijn aan het Departement van Buitenlandsche Zaken uitgewisseld de acten van bekrachtiging op de overeenkomst, den 29 Maart jl. tusschen Nederland en Frankrijk gesloten tot wering van den nadruk van wetenschappelijke en letterkundige werken.

Bij het Departement van Binnenlandsche Zaken zijn van de te Londen gevestigde commissie ter inzameling van bijdragen ten behoeve der noodlijdenden door de jongste overstromingen in Nederland, opvolgend ontvangen drie wissels, te zamen bedragende achttien duizend twee honderd twee en zeventig gulden, tachtig centen, alle betaalbaar 13 Julij jl.

Blijkens eene van Z. M. consul-generaal te Livorno ontvangen opgave, is die haven gedurende de zes eerste maanden van het loopende jaar door 30 schepen onder Nederlandsche vlag bezocht geworden. Hiervan kwamen er van Amsterdam 15 met suiker, kaas, koflij, rotting, huiden, gerst, verwhout, spiritus, tin, enz.; van Rotterdam 1 met suiker, tabak, droogerijen, gerst en quassie-hout; van Antwerpen 3 met suiker, glaswaren, spiritus, teer, koflij en spijkers; van Liverpool 2 met ijzerwaren, katoen, olie, aardewerk, verwstoffen en blik; van Genua 7 in ballast en 1 met machinerien, spiritus en droogerijen; en van Napels 1 in ballast.

Gedurende het eerste halfjaar 1855 vertrokken uit Livorno 32 Nederlandsche schepen, en wel: naar Amsterdam 3 en naar Rotterdam 1 met marmer en potasch; naar Londen 3 met marmer, olie, lijnzaad, enz.; naar Hamburg 6 met marmer, olie, enz.; naar New-York 1 met marmer, olie en stukgoederen; naar Liverpool 5 met marmer, olie, wol, vodden, akerdoppen enz.; naar Hull 1 met bonken; naar Antwerpen 4 met marmer; wol, puimsteen, olie, enz.; naar Bristol 2 met marmer, olie enz.; naar Cork 1 met lijnzaad; naar Torreveja 2 in ballast; naar Stockholm en Kopenhagen 1 met marmer en olie; en naar Falmouth 1 met bonken.

Voorts kwamen nog gedurende hetzelfde tijdsbestek 2 vreemde schepen uit Amsterdam te Livorno aan met suiker, gerst en boonen en vertrokken van Livorno naar Amsterdam 3 vreemde schepen met marmer, potasch, enz.

Uit de vorenstaande opgave blijkt, dat de Nederlandsche scheepvaart gedurende de eerste helft van dit jaar in de haven van Livorno zeer levendig is geweest; ook was de aanvoer van geraffineerde suiker uit Nederland aanzienlijker dan gedurende hetzelfde tijdvak in 1854, zijnde er dit jaar uit Nederland aangevoerd 2826 groote en 2207 kleine vaten, tegen 1378 groote en 3576 kleine vaten suiker, gedurende de zes eerste maanden van 1854. De Hollandsche suiker vindt mededingers in die van Antwerpen, Bordeaux en Marseille, welke, in den prijs met de Hollandsche gelijk staande, tot nog toe geen nadeel aan de aanvoeren uit Nederland toebrengt. Daar de suiker in de havens der Middellandsche zee als een onmisbaar artikel gezocht wordt en de voornaamste handelsplaatsen er meestal overvloedig van dit artikel voorzien zijn, zoo blijven de prijzen nagenoeg op dezelfde hoogte en bepaalt de wisseling derzelve zich tot eene rijzing of daling van zeer weinig belang. Van de op den 6 Julij jl. in de haven van Livorno aanwezige 14 Nederlandsche schepen was er geen enkel meer beschikbaar, en ofschoon de vrachten vrij laag stonden, maakten de schepen door de hooge uitvrachting vrij goede rekening. Het te veld staande gewas beloofde eene goeden oogst, met uitzondering echter van de wijngaarden, die wederom door de gewone ziekte waren aangetast.

Uitslag der verkiezingen voor de gemeenteraden.

- ALKMAAR.** Herkozen: P. A. v. d. Drift, J. C. Vonk, C. Bruinvis en Mr. P. A. de Lange. Overstemming tusschen B. Abbring en J. A. Peeters.
- ALMELO.** Herkozen: H. E. Hofkes, G. Salomonson en A. Hauterman.

- AMBT-ALMELO.** Herkozen: G. Witvoer en J. H. Eshuis. Overstemming tusschen J. J. Winters en K. ten Napel.
- AXEL.** Herkozen: H. J. van Eck. Overstemming tusschen P. van Fraaijenhoven en M. J. van Vessen.
- BERG-AMBACHT.** Herkozen: Krijn Hofland en J. Verduijn Wz.
- BERG.-OP-ZOOM.** Herkozen: P. J. Vergroesen, L. C. de Geep en Mr. J. A. M. Roels. Overstemming tusschen de Koker en P. J. de Bruijn.
- BREDA.** Herkozen: J. A. van der Burgh, P. J. van de Goorbergh, G. van Alphen en Mr. E. de Man Ez. Gekozen Mr. C. E. van der Hoeven.
- DOESBORG.** Herkozen: J. van Barneveld, B. Tack, W. E. baron van Till en D. Wilmerink.
- EINDHOVEN.** Herkozen: J. F. Smits en Piet Hoefnagels; Gekozen J. J. Schutjes.
- ENSCHEDÉ.** Herkozen: H. Blenken. Overstemming tusschen W. Roessing, P. Jennes, D. N. van Rhijn en H. ter Weele.
- GRONINGEN.** Herkozen: D. van Houten, Oudeman, Lohman, Trip, Muller, baron van Ittersum. Overstemming tusschen Modderman, J. Meijer, J. Swaagman en Ali Cohen.
- HAARLEM.** Herkozen: Gerlings, van Asperen van de Velde, van Breder, Quarles van Ufford en Joekes. Overstemming tusschen de Moraaz Imans, van Dobben, Lans en Berkhout. Gekozen A. J. Rodenhuis, J. van Hulst, J. Hannema, J. Fockens, T. M. Wentholt, E. Land en S. Tromp.
- HARLINGEN.** Herkozen C. Bakker Bz., P. A. Beets, J. Haremaker en J. Bakker. Overstemming tusschen J. Stakman Bosse en G. J. Wubbe.
- HELDER.** Herkozen: Mr. E. C. van Baerle en P. G. Viervant Takker.
- LEERDAM.** Herkozen: Jhr. Mr. J. M. van Beijma, D. Zeper, E. Bloembergen, R. F. Lojenga, Mr. E. Sleswijk Vening en J. B. Drielsma.
- LEEUWARDEN.** Herkozen: J. Hengenink, J. Sprakel en J. Nijhuis. Overstemming tusschen H. Smelt en Marten Udink ten Gate.
- LONNEKER.** Herkozen: Mr. W. Ph. Vis, Mr. J. F. Bijleveld van Serooskerke, J. W. van Sonsbeeck, H. Rekker en Mr. A. F. Siffé. Gekozen: A. J. van Teijlingen.
- MIDDELBURG.** Herkozen: P. J. van Beugen, J. J. van der Locht, Mr. A. J. de Neeff, Vergroesen en D. L. Leenders. Overstemming tusschen P. L. Sogers en P. J. B. Rombouts.
- OOSTERHOUT.** Herkozen A. van den Tol en C. van Schouwen.
- SOMMELSDIJK.** Herkozen Mr. J. de Roo. Mr. B. J. C. Hoogendijk van Doinselaar. Mr. H. Dijkmeester en O. C. A. van Lidth de Jude.
- TIEL.** Herkozen F. Swijs, A. van der Voort, A. Mombers, W. J. Swagemakers en C. J. de Visscher.
- TILBURG.** Herkozen Mr. A. J. van Beeck Calkoen, Mr. C. W. J. baron van Boetzelaar van Dubbeldam, Mr. N. P. J. Kien, dr. G. J. Mulder, Mr. W. R. Boer en Mr. J. J. van der Hagen van den Heuvel. Overstemming tusschen Mr. S. J. van Lier, dr. G. Munnicks van Cleeff, Mr. O. van Rees, Jhr. Mr. P. A. M. van Oosthuyse van Rijckevorsel van Rijsenburg, Jhr. A. J. L. Ram, Mr. B. G. A. Pabst, E. G. Graaf van Limburg Stirum, en Mr. C. G. de Balbian van Doorn.
- UTRECHT.** Herkozen J. van Smirren en T. Beld.
- VOLLENHOVEN.** Herkozen J. Knel en C. J. T. van Zadelhoff. Overstemming tusschen J. Kuik.
- WAGENINGEN.** W. A. baron de Constant de Rebecque. J. H. Meijer en Mr. W. J. B. Besier.
- WORMERVEER.** Herkozen Th. L. Schermer, J. Laan en P. van Gelder Pz. Gekozen Reus Doorn.
- WIJK BIJ DUURSTEDE.** Gekozen G. B. van Heijst. Overstemming tusschen C. E. van Strijen en L. J. van Toulou van der Koog.
- BAARDERADEEL.** Herkozen jhr. E. D. van Beijma, G. R. Fopma en J. J. Tjaarda. Overstemming tusschen J. Anema en J. W. Bekker.
- LEEWARDERADEEL.** Herkozen: A. S. Andringa, S. G. van der Hem, Jhr. R. C. van Cammingha en P. P. Gosliga. Overstemming tusschen J. C. Hoekstra en S. T. Boelstra.
- AMERSFOORT.** Herkozen: B. E. Hirschel, L. A. van Beek, Mr. H. Verloren en D. Scheerenberg. Overstemming tusschen Mr. L. Zegers Veeckens en F. T. de Charro.
- AMERONGEN.** Herkozen: G. de Ridder en P. H. van Os. Gekozen: A. van Boort.
- LOENEN AAN DE VECHT.** Herkozen: Jhr. A. H. Clifford en Mr. C. T. van der Brugghen.
- GORINCHEM.** Herkozen: N. J. van Dam, D. van Drooge, C. de Gijsselaar en K. van Houweninge van Sprang.
- GOES.** Gekozen: R. B. van den Bosch en G. H. Kakebeeke. Overstemming tusschen J.

- HELLEVOET-SLUIJ.** A. A. Fransen van de Putte, J. van de Putte, W. A. de Laat de Kanter. Herkozen L. Morisco. Overstemming schon P. van der Made Dan. Kruijne, H. K. Vlieland. Herkozen C. Kleijn, C. Roozenb. M. de Voris en G. Vink.
- OUDE-BEIJERLAND.** Herkozen J. P. van Rossum en Hoof.
- NAARDEN.** Herkozen O. Korff, Mr. D. Morens A. Vis Jz., J. Evenhly en F. van V.
- ZAANDAM.** Herkozen P. Keijzer, Sz., P. Lang en IJ. Koppn. Overstemming tusschen P. R. Koning en Mr. W. Bok.
- TEXEL.** Herkozen: P. N. Kruiswijk. Gekozen W. C. Wolterstorff.
- UITHOORN.** Herkozen: J. Brouwer. Overstemming tusschen S. van Kempen en Dr. Groot Pz.
- ABCOUDE BAAMBRUGGE.** Herk. G. Blom. Gekozen H. Schoonh.
- ABCOUDE, PROOSTY en AASDOM.** Herkozen Q. L. graaf van Limburg, mr. M. J. van Löbensels, mr. Tadema; mr. G. J. Glashorst en Colenbrander.
- ZUTPHEN.** Herkozen mr. F. P. Bijleveld, L. Mertz, W. H. Triekels, J. G. Ten W. B. Beijnen en J. F. Bonniver.
- NIJMEGEN.** Herkozen: A. Thesingh, J. M. G. mann van Hove, B. Greeve en Heyligers. Overstemming tusschen Verneulen en J. W. A. Roijaarda.
- ZALT-BOMMEL.** Herkozen: D. Bas Backer, C. Brou G. J. H. A. M. Baron Hacfort tot Ter en J. M. Woudenberg.
- APELDOORN.** Herkozen: J. Vos de Waal, J. Heerkens, R. Santberg en Mr. J. Roijen. Overstemming tusschen Goeije, J. W. Schutteveer Quijse, Lille Hoogewaard.
- ZWOLLE.** Herkozen: S. van Delden Pz., J. van Doorninck, L. Hulscher, P. menie en B. J. Weraink. Gekozen H. van Loghem.
- DEVENTER.** Herkozen O. Spanjaard, S. Trom ten en J. Klaasen. Overstemming tusschen R. Spijkervet, R. J. J. ter Horst Spanjaard van Gunst.
- STEENWIJK.** Overstemming tusschen Simon B. M. M. Bruins; B. J. Meijlink en rink.
- HARDENBERG.** Herkozen H. P. Winkelman, J. P. en J. A. Schmidt. Overstemming tusschen P. Wels en A. Ruijsch.
- VLISSINGEN.** Herkozen Ch. Hermans, gekozen Baron van Bieberstein, Th. Regu Dumonceau en G. Bauduin.
- MAASTRICHT.**

Publieke Vermakelijkheden
Kon. Fransche Schouwv., Zaterdag 21 Julij
 La dernière représentation de LE DEMI MONDE en cinq actes; et une OUVERTURE à GRAND ORCHE

Prijs-Courant der Effecten

AMSTERDAM 20 Julij 1855

Nederland. Pct.		Rusland.	
Ned. W. Schuld. 2 1/2	63 1/2	Hopel 1798/1816	5
Dito Certificat. 3	75 1/2	Dito 1828/1829	5
Dito Dito 4	93 1/2	Cert. 1831/1838	5
O. I. Leening. 4	90 1/2	Dito Dito	4 1/2
Amort. Syndic. 8 1/2	90 1/2	Dito Hope	4
Hand.-Maats. 4 1/2		Dito Stieglitz	5
Belgie.		Dito dito 5e Ser.	4
Certificaten. 2 1/2		Dito 1854	5
D ^o Rothschild. 2 1/2	51 1/2	Inachr. Assig.	6
Frankrijk.		Certific. dito.	6
Obligatiën. 3		Polen.	
Spanje.		Obligatiën. 4	70
Nieuwe. 1 1/2	18 1/2	Oostenryk.	
Dito Buitenl. 3		Metalliek. 5	61 1/2
D ^o Binnenl. 3	31 1/2	Dito bet. Amst.	5
Bew. Sp. Com.	4 1/2	Dito Nation.	5
Amort. Schuld.		Dito 1847	2 1/2
Portugal.		Dito 1851/1852	2 1/2
Londen nieuwe. 3	89 1/2		
Dito uitgest. 4			

Oostenr. Ween. B. 4 pct. 56 1/2; Mexic., te Lond. 21 1/2; dito Onb. 21 1/2; Gren., te Lond. 2 1/2; dito Uitg. 6 1/2; Venez. 3 1/2; dito Uitg. 1 pct. 12 1/2; Peru 4 1/2 pct. 74, 1/2.

Ten gevolge van voortgezette kooporders in de hoofden van Holl. en vreemde effecten was de markt heden gunstiger gestemd. Inzonderheid ten opzichte van Spaansche pCt. en dito certifi. coup. in de welke de omzet het meest aanmeerd was.

Gedrukt bij C. H. SUSAN, Jr., te 's Gravenhage.